

Abstrakt

Práce se věnuje spolupráci vysokých škol a podnikatelského sektoru a na základě zahraničních zkušeností analyzuje situaci v České republice. V úvodu je spolupráce vymezena krátkým historickým exkurzem, teoretickými koncepty a popisem hlavních forem spolupráce, které jsou užívány v západní Evropě. Úvodní teoretická část pojednává i o různých aspektech spjatých se spoluprací, jako je navazování spolupráce, přínosy, překážky a rizika spolupráce.

Z teoretické části vychází dvě analýzy zaměřující se na situaci v České republice. První je analýza spolupráce, která poukazuje na skutečnost, že vysoké školy nevytváří příliš příznivé prostředí pro spolupráci s podniky. Nicméně i přesto ke spolupráci v poměrně velké míře dochází. Školy jsou totiž motivovány ke spolupráci výhodami, z nichž největší roli hrají finanční prostředky, a většina zástupců vysokých škol se překvapivě domnívá, že spolupráce nepřináší žádná rizika a že ji nebrání žádné překážky. Analýza také vyvrátila dva předsudky související se spolupráce škol s podniky. Za prvé není pravda, že s podniky spolupracují pouze školy technicky zaměřené, a za druhé se nepotvrdila domněnka, že spolupráce probíhá především na neformální úrovni. Nicméně je pravdou, že spolupráci většinou navazují jednotliví akademičtí pracovníci.

Druhá analýza, analýza prostředí, poukázala na nedostatečnou podporu spolupráce na centrální úrovni. Existuje mnoho strategických dokumentů, které se spolupráce dotýkají, ale nemáme k dispozici jediný, který by tuto oblast systematicky a přímo prosazoval. Navíc počet strategií převyšuje počet programů, které spolupráci prakticky podporují, a stále existují formy spolupráce a jejího navazování, které nejsou podporovány vůbec. Mezi nimi jsou však i takové, jejichž podpora je deklarována ve strategických dokumentech.

Na základě nedostatků a překážek zjištěných prostřednictvím analýz předkládá

poslední část návrhy opatření, které by na centrální úrovni a úrovni vysokých škol mohly tyto nedostatky a překážky zmírnit.